

Til indenrigsministeren (7/5 97) af:

Inge Dahl-Sørensen (V):

»Hvilke resultater fremkom af den undersøgelse af flygtningefamiliers sommerferie, som ministeren bebudede i 1994, og hvilke konsekvenser blev der draget af undersøgelsen?«

Supplerende svar (28/8 97)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Indenrigsministeriet meddelte den 24. august 1994 Direktoratet for Udlændinge (nu Udlændingestyrelsen), at direktoratet burde være opmærksomt på en række forhold i forbindelse med behandlingen af sager vedrørende inddragelse og bortfald af opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 17 og 19 som følge af flygtnings kortere eller længerevarende ophold i hjemlandet.

Direktoratet burde blandt andet være opmærksomt på, at en flygtning, der anmoder om udlevering af sit nationalitetspas eller om ophævelse af en i passet anført begrænsning om, at passet ikke gælder for rejse til hjemlandet, bør orienteres om regelgrundlaget, herunder om risikoen for inddragelse.

Direktoratet burde endvidere være opmærksomt på, at der i alle sager, hvor direktoratet bliver bekendt med, at en flygtning har været på besøg i hjemlandet, skal foretages en konkret vurdering af, om dette forhold bør medføre inddragelse af den pågældendes opholdstilladelse efter udlændingelovens regler herom.

Indenrigsministeriets brev af 24. august 1994 blev ved brev af samme dato sendt til Folketingets Retsudvalg til orientering.

Udlændingestyrelsen har oplyst, at man efterfølgende har ladet de i Indenrigsministeriets brev af 24. august 1994 skitserede forhold indgå i vurderingen af spørgsmål om inddragelse og bortfald af opholdstilladelser efter udlændingelovens §§ 17 og 19.

Udlændingestyrelsen har endvidere oplyst, at styrelsen i perioden fra den 15. august 1994 til den 20. maj 1997 har truffet afgørelse om bortfald af 74 flygtnings opholdstilladelse under henvisning til, at flygtningen frivilligt har taget bopæl i hjemlandet eller opnået beskyttelse i et tredje land (udlændingelovens § 17).

Herudover har Udlændingestyrelsen i samme periode truffet afgørelse om inddragelse af 78 flygtnings opholdstilladelse på grund af svig eller som følge af, at det grundlag, som var

angivet i ansøgningen eller i tilladelsen, var urigtigt eller ikke længere til stede (udlændingelovens § 19).

Spm. nr. S 2834

Til indenrigsministeren (22/7 97) af:

Inge Dahl-Sørensen (V):

»Vil ministeren bekræfte, at der eksisterer et retskrav om familiesammenføring (udlændingelovens § 9, stk. 1, nære slægtninge), som er lovbundet i den forstand, at det ikke kan afvises ud fra et skøn, hvis visse betingelser er opfyldt, men som regeringen administrerer meget mere vidtgående til udlændinges fordel, end hvad betingelserne tilsiger?«

Begrundelse

I Politiken skriver Klaus Rothstein fra Dansk Flygtningehjælps administration den 9. juli 1997 i en artikel, at Venstre ønsker, at bl.a. asylsøgers ret til familiesammenføring skal ophæves, men en sådan ret eksisterer ikke. Imidlertid er situationen den, at de danske regler om familiesammenføring ikke alene går langt ud over, hvad vi er forpligtet til efter internationale konventioner, men at de også administreres langt mere tolerant, end reglerne tilsiger. Derfor har Venstre i beslutningsforslag nr. B 111 af 1. april 1997 i § 3 foreslået følgende: Retskravet på familiesammenføring ophæves. Familiesammenføring for indvandrere betinges af selvforsørgelse. Retten til familiesammenføring for asylsøgere, der endnu ikke har fået opholdstilladelse, ophæves.

Ifølge udlændingelovens regler er det obligatorisk at stille forsørgelseskrav i forbindelse med familiesammenføring med forældre, mens betingelserne er fakultative i de øvrige familiesammenføringssituationer, men der gives dispensation af Udlændingestyrelsen, også i tilfælde hvor den lokale kommune har frarådet eller ville have frarådet, hvis den var blevet spurgt. Asylsøgere, der har fået afslag på opholdstilladelse, indgår proformaægteskaber med herboende og opnår på denne måde opholdstilladelse.